

O Jesus åpne du mitt øye så jeg kan se hvor rik jeg er Tale på Normisjons hyggestund 4.2 .2010

For tre uker siden snakket jeg med en person som var vokst opp i et kristent miljø på Vestlandet og som dessverre hadde fått kristendommen langt opp i halsen. "Det var bare snakk om synd og dom og helvete", sa vedkommende. "Alltid fikk vi høre at vi var syndere, vi fikk ikke lov til noe som var moro, for det var synd".

Jeg er også vokst opp på Vestlandet og kjenner meg ikke igjen i den beskrivelsen. Men det er nok riktig at vi i kristen sammenheng har vært mer opptatt av vår syndighet enn av vår herlighet som Guds barn. Nå skal vi ikke ta lett på synden, for det gjør heller ikke Bibelen. Synd er livsfarlig. Den skiller oss fra Gud. Den kan føre oss bort fra Gud for evig. Men jeg tror det først og fremst er viktig å få se og tro den herlighet vi kan eie i Kristus. Og jeg tror vi får se mer og mer av det jo nærmere vi kommer Jesus, jo mer vi fordyper oss i hans ord.

Jeg vet ikke hvordan du har det. Kanskje trenger du på nytt å be med Lina Sandell: "O Jesus åpne du mitt øye så jeg kan se hvor rik jeg er". Dette er ikke en høvelig kolleksang. Det er ikke pengerikdom Lina synger om, nei det er rikdommen vi får eie i Kristus. Men dessverre har vel de fleste av oss sunget denne sangen så ofte at vi nesten ikke legger merke til hva vi synger. Så la oss se litt nærmere på de enkelte versene:

I første verset sier Lina:

1. Jeg har en Fader i det høye

Nå vet jeg at det finnes mennesker som har vanskelig for å forbinde noe positivt med Gud som far. De vokste opp med en streng far, eller en fraværende far, en som aldri viste kjærlighet, nærhet og omsorg. Da er det ikke så lett å forbinde noe positivt med et farsbilde av Gud. Men nettopp Bibelens bilde av Gud som vår far, kan gjenopprette et ødelagt jordisk farsbilde.

La meg få trekke frem noen få ord om hva det betyr å ha Gud som far.

- For det første gjør det meg stolt og glad. Tenk Gud i det høye, han som har skapt hele universet, han er *min* far.

Når barna er små, krangler de ofte om hvem som har den største, sterkeste og beste faren. Jeg hørte en historie om sønn til lensmannen og sønn til presten som prøvde å overgå hverandre med hva deres fedre kunne. Sønn til lensmannen sa: "Min far kan sette din far i fengsel." Sønn til presten repliserte: "Min far kan begrave din far".

Det gir likesom status å ha en stor og sterk far.

Det gjør det også for oss som Guds barn. Jeg var en tur på hytta vår i høst. Det var en gnistrende klar høstkveld, ingen gatelys, så stjernehimmelen strålte i all sin prakt. Over meg gikk Melkeveien som en lysende stripe. Jeg tenkte: Vår sol er én av ca 200 milliarder soler i denne galaksen. Den største solen i vår galakse heter *Eta Carinae*. Den har en diameter på over 600millioner kilometer. Vår sol har en diameter på 1,4 mill km. En annen sol som heter *Pistol* utstråler en energi som er 10 millioner ganger sterkere enn vår sol. Det er varmt det.

Og så finnes det over 50 milliarder galakser i verdensrommet.

En som heter *Virgo* har fem billioner soler eller stjerner i seg. En virvelgalakse som heter *Malstrømgalaksen* har en lysende kjerne som er målt til 80 lysår i diameter. Et lysår er så langt lyset går på ett år og lyset går 300 000 km i sekundet.

Jeg ble fylt av ærefrykt da jeg tenkte på dette og følte meg uendelig liten. Og likevel er jeg sett og elsket av Gud!

David er også fylt av undring over dette. I Sal 8 spør han: 4 *Når jeg ser din himmel, et verk av dine fingrer, månen og stjernene som du har satt der, 5 hva er da et menneske, siden du kommer det i hu, et menneskebarn, siden du tar deg av det?*

Og svaret følger i v6: *Du gjorde ham lite ringere enn Gud og kronet ham med ære og herlighet. 7 Du gjorde ham til herre over dine henders verk, alt la du under hans føtter:* Vi er det ypperste Gud har skapt. Vi er nest etter Gud! Ingen grunn til mindreverdsfølelse!

- For det andre: Fordi Gud er vår far har han virkelig "faderomhu" for oss, som Lina Sandell synger.

I Sal 103,13 sier David: *Som en far er barmhjertig mot sine barn, slik er Herren barmhjertig mot dem som frykter ham.*

Et av mine favorittbibelord er 1 Joh 3,1: *Se, hvor stor kjærlighet Faderen har vist oss: Vi får kalles Guds barn, og vi er det.* Jeg forstod mer hva det betyr å ha Gud som far og få være hans barn da jeg selv ble pappa til fire spreke sønner. De kunne stille i stand litt av hvert, som gutter flest, og var ikke alltid så veloppdragne og greie som vi skulle ønske det. Hadde vi mindre omsorg for dem av den grunn? Langt i fra. Uansett var det alltid åpne armer. Og de visste at de var våre barn.

Tenk om en person kom og traff en av mine sønner ut forbi huset og spurte: "Er du sønn til Oddvar Søvik?" Hvis han da svarte: "Tja, jeg vet sannelig ikke. Jeg var i går for da var det en god dag, men i dag har det gått litt på tverke for meg, så nei, jeg tror ikke jeg er det i dag. Kanskje bare 50 %" Hva ville denne personen tro?

Barnekår hviler ikke på *oppførsel*, men på *fødsel*. Det gjelder også for oss som Guds barn. Vi har lov til å vite at vi er det.

- For det tredje: Fordi Gud er vår far, kan vi komme til ham med alt som ligger oss på hjertet. *Matt 7,11 Når selv dere som er onde, vet å gi barna gode gaver, hvor mye mer skal ikke da den Far dere har i himmelen, gi gode gaver til dem som ber ham.*

Den som har *barnerett* hos Gud har også *bønnerett*. Nå er det mange som ber til Gud, i alle fall i nødssituasjoner, og de kan også oppleve bønnesvar. Gud er en god Gud. Men det er barna som har *rett* til å få gode gaver.

Da guttene våre var små gikk det ofte hardt ut over syklene deres. Da kom de til pappa for at han skulle fikse. Etter hvert opparbeidet jeg meg et visst ry som sykkelreparatør. Dermed kom også de andre guttene i gata med sine sykler. Så sant jeg hadde tid, prøvde jeg å hjelpe, men de hadde ingen *rett* til å få hjelp. Det hadde derimot barna mine fordi de var barn.

Vi prøver å gi våre barn det beste. Vi må ikke tenke mindre om Gud.

I det andre verset sier Lina Sandell

2. *Jeg har en broder ved Guds side*

Min mormor døde da jeg var seks år gammel, så det er ikke mye jeg husker om henne. Men hun gikk ofte og sang på en annen sang av Lina Sandell:

*Er det sant at Jesus er min broder /
og at himlens arv meg hører til? /
Å, så bort med alle tårefloder, /
bort med alt som enn meg engste vill!*

Hun hadde ikke hatt et lett liv, og jeg skjønnte ikke dybden i denne sangen da. Senere har jeg forstått at det å ha Jesus som bror det er så stort at alt annet blekner mot dette.

- For det første gir det deg og meg en ny status. Jesus er kongenes konge. Etter oppstandelsen er han overdratt den høyeste makt i tilværelsen. Matt 28,18 Da Jesus åpenbarte seg for disiplene på et fjell i Galilea sa han: *Meg er gitt all makt i himmel og på jord.*

Jesus, Kongenes konge, er vår bror! Hva er vi da? Jo, da er vi prinser og prinsesser, for brødre og søstre til en konge kalles for det. Peter sier at vi er *et kongelig presteskap! 1 Pet 2,9*. Altså enda mindre grunn til mindreverdskomplekser!

- For det andre: Hva gjør Jesus som vår bror i dag? Han *ber* for oss. Jeg vet ikke om du har noen personlige forbedere? Det har jeg, og det er en stor velsignelse. Men om du ikke har noen her på jord, så har du altså en "som ved Guds side vet om din sak og ber for deg".

Hva ber han Faderen om? Johannes svarer på det i sitt første brev, 1 Joh 2,1-2: *Mine barn, dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Men om noen synder, har vi en som taler vår sak hos Faderen, Jesus Kristus, Den Rettferdige. 2 Han er en soning for våre synder, ja, ikke bare for våre, men for hele verdens.*

Når vi snubler og faller, og det gjør vi dessverre ofte, så går Jesus frem for Faderen og minner ham om at han har sonet for alle våre synder da han døde på korset. Hans sonoffer var uendelig stort. Det var ikke bare et menneske som døde på korset. Nei, **Gud** var i Kristus da han forsonet verden med seg selv, står det ordrett i 2 Kor 5,19. Derfor kan Paulus si de underlige ordene i Apg 20,28: *Vær hyrder for Guds menighet, som han vant ved sitt eget blod.* Guds blod! Det er altså den uendelige Gud som soner for hele verdens synd. Derfor *har vi en nådestrøm så vide som himlens hvelving strekker seg.*

Uansett hvor stor synden er, så er nåden enda større! Rom 5,20. –

Det kom en dame til meg for en tid siden, Hun hadde virkelig rota det til for seg i livet. Hun ville være en kristen, men nå var hun redd for at hun hadde brukt opp Guds nåde, at det ikke var noen tilgivelse for henne lenger.

"Da har du store tanker om deg selv", sa jeg. Hun så litt forundret på meg.

"Vet du hvor stor Guds nåde er?" – Nei, det visste hun ikke.

"Jo, det beskriver David i Sal 103. Den er så høy som himmelen er over jorden. Hvor høyt er det? Uendelig. Den er så vid som øst fra vest. Hvor bredt er det? Uendelig. Den varer fra evighet og til evighet. Hvor lenge er det? Uendelig lenge! Og så skulle du som er bare et støvfnugg i universet og som lever en mikroskopisk brøkdel av evigheten tro du kunne bruke opp Guds nåde". Nei, her er nåde over nåde.

Jesus gjør sitt sonoffer gjeldende for Gud. Og er det noen Faderen hører på så må det vel være sin egen førstefødte sønn?!

Jeg tror også han ber for våre ulike behov. Hebreerbrevets forfatter sier det slik: Hebr 4,15 *For vi har ikke en øversteprest som ikke kan ha medlidenhet med oss i vår svakhet, men en som er prøvet i alt på samme måte som vi, men uten synd.*

Og videre sier Hebr 7,25 at Jesus alltid lever og går i forbønn for oss.

I det tredje verset synger Lina Sandell:

3. Jeg har en talsmann tro i nøden.

Gud er min far, Jesus min bror og Den Hellige Ånd min trøster og hjelper. Vi tror på en *treenig* Gud, Fader, Sønn og Ånd.

At Gud er treenig fremgår klart i Jesu avskjedstale til disiplene, den siste kvelden før han skulle lide og dø. Der lover han at de ikke skal bli etterlatt som foreldreløse barn, *"- jeg kommer til dere"*. Joh 14,18. Det sier han i forbindelse med at han har lovt å sende dem Ånden, og like etterpå gjentar han: *"Den som elsker meg, vil holde fast på mitt ord, og min Far skal elske ham, og vi skal komme til ham og ta bolig hos ham"*. Joh 14,23. Vi, det er Faderen og Sønnen.

Etter sin oppstandelse er Jesus nærværende overalt ved sin Ånd. Han er her, han er nær, og han vil bo i oss ved sin Ånd. Når Jesus tar bolig i oss ved Ånden, blir vi født på ny. Frelsen er altså ikke bare syndenes forlatelse, selv om det er uendelig stort. Frelsen rommer også et helt nytt liv.

Uten Guds Ånd hører vi ikke Kristus til, sier Paulus i Rom 8,9. Men når vi har tatt imot Kristus, har vi fått del i alt han er og har. Johannes er også klinkende klar i sitt første brev: *1 Joh 5, 12 Den som har Sønnen, eier livet, men den som ikke har Guds Sønn, eier ikke livet.* Det finnes ingen mellomting. Enten har du dette livet, ellers så har du det ikke.

Det finnes en del kristne som har et veldig *upersonlig* forhold til Gud. De ser for seg at Gud sitter et sted langt oppe eller langt ute. "800 000 ljusår herifrån", synger Arthur Eriksen. Ved hans høyre side sitter Jesus med fanget fullt av frelsesgaver. Men vi er her nede, alene, overlatt til oss selv. Så får vi be om at Jesus må gi oss av sine gaver. Det viktigste vi trenger er syndenes forlatelse. Vi ber om at Jesus må tilgi våre synder, så sender han ned litt tilgivelse, nærmest som et renselsesmiddel. Vi trenger kraft og ber om det. Så sender han ned en porsjon kraft. Vi trenger fred i vårt indre, vi ber om det og får en porsjon. På den måten *nøytraliserer* vi frelsen.

Frelsen er en *person*! Jeg er i Ham og han er i meg ved Den Hellige Ånd. Han gir meg ikke bare litt syndsforlatelse, han *er* min rettferdighet. Han gir meg ikke bare litt kraft, han *er* min styrke. Han gir meg ikke bare litt ro, han *er* min fred. Å være frelst er å være *forenet* med denne personen.

Har dere lagt merke til at under sitt jordeliv kalles Jesus for Guds *enbårne* sønn. Etter oppstandelsen og pinse kalles han *den førstefødte blant mange søsken*. Rom 8,29.

Luther sier: "Om troen gjelder det at vi lærer rett, nemlig at vi ved den forenes slik med Kristus at det av den troende og Kristus blir likesom en person. "

Derfor ser vi at alt som sies om Jesus sies også om oss, når vi er i ham. Jesus er verdens lys, det samme sier Jesus om oss: *Dere er verdens lys*. Jesus døde og oppstod igjen, vi er døde og oppreist med ham. Jesus for opp til himmelen, vi er satt med ham i himmelen. Johannes sier: *Vi er slik som han er midt i denne verden. 1Joh 4,17.*

Vet du med deg selv om du har del i dette livet? Det har du lov til å vite. Johannes sier i neste vers: *1 Joh 5,13 Dette har jeg skrevet til dere for at dere skal vite at dere har evig liv, dere som tror på Guds Sønnns navn.*

Hva gjør så Den Hellige Ånd i våre liv?

- For det første: Han er vår *talsmann tro i nøden*, sier Lina Sandell.

Det greske ordet for "talsmann" heter *parakletos*. Det kommer av verbet *parakalein* som betyr "å kalle fram ved siden". En paraklet var en som løp ved siden av idrettsutøveren og heiet ham frem mot målet. Verbet *parakalein* oversettes i Det nye testamentet både med oppmuntre, trøste og hjelpe. Derfor er det helt riktig som Lina Sandell sier om Ånden: Han er *en trøster og en hjelper god*. Han gjør Guds Ord levende for oss og gjennom dette Ordet oppmuntrer og formaner han oss så vi skal nå frem til målet.

- For det andre: Han hjelper oss også når vi skal be.

Paulus sier i Rom 8,26-27: *På samme måte kommer også Ånden oss til hjelp i vår svakhet. For vi vet ikke hva vi skal be om for å be rett, men Ånden selv går i forbønn for oss med sukk som ikke kan uttrykkes i ord. 27 Og Gud som gransker hjertene, vet hva Ånden vil; for det Ånden ber om for de hellige, er etter Guds vilje.*

- For det tredje: Han fyller oss med sin kjærlighet så vi kan bære Åndens vakre frukt som i en sum er kjærlighet. Jeg får det ikke til av meg selv å elske slik som Jesus vil, men Ånden kan virke denne kjærligheten om vi slipper han til.

- For det fjerde: Han styrker oss med sin kraft og gir oss nådegaver slik at vi kan tjene vår Gud bedre. Jeg er for svak til å tjene slik Jesus vil, men hans kraft fullendes i min svakhet når jeg overlater meg helt til ham.

Luther har også sagt: "Ble vi oss bevisst hvilken høy gjest vi huser, ville hele vår tilværelse bli bestemt av hans nærvær".

Dette nye livet som Ånden har skapt i oss, avsluttes ikke ved død og grav. Jesus sier i Joh 11,25-26: *«Jeg er oppstandelsen og livet, den som tror på meg, skal leve om han enn dør. 26 Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette?»*

Derfor avslutter Lina Sandell dette verset med å si: *Jeg har et evig liv i døden-*

Og det er det fjerde vi som Guds barn eier

4. En arv som Jesus til meg vant

En dag kom en rik, ung mann løpende til Jesus, falt på kne for ham og spurte: *Gode mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv? Mark 10,17*

Spørsmålet er feil stilt! Man kan ikke gjøre noe for å arve. Det er *barna* som arver.

Det er mange som ikke forstår, eller synes det er urimelig, at ikke-kristne som har levd et anstendig liv skal gå fortapt, mens kristne som kanskje ikke alltid har vært like bra, skal komme til himmelen. Men saken er så enkel som dette: **Det er barna som arver.**

Jeg er sikker på at det finnes flere gutter som har vært mer veloppdragne enn våre, men de arver ikke fem øre av gjelda vår, - jeg mener *formuen* vår.

Paulus sier det slik: Rom 8,17 *Men er vi barn, da er vi også arvinger. Vi er Guds arvinger og Kristi medarvinger, -*

Hva rommer denne arven? Lina svarer: *Et evig liv, en evig fred, et evig rike og en krone uten like.*

Da jeg var liten, var utsiktene til *evig* liv lite forlokkende. Søndagsskolelæreren min hadde nemlig forklart hvor lenge evigheten varte: "Tenk deg verdens høyeste fjell", sa han. – Jeg visste at det var Mt. Everest som da var målt til 8882 m.o.h. – I 1999 ble toppen målt med GPS til 8850 m.o.h. Høyt er det uansett!

Videre sa søndagsskolelæreren: "Tenk så at hvert *tusende* år kommer det en stor fugl og sliper nebbet sitt på dette fjellet. Når fjellet er nedslitt, har det gått *ett* sekund av evigheten."

Jeg skjønte at det måtte være *forferdelig* lenge. Og når fremtidsutsiktene var å stå og synge i kor i all evighet, hadde jeg virkelig lite lyst til å komme dit!

Senere har jeg skjønt at *evig* ikke først og fremst er et *tidsbegrep*. I evigheten har tiden opphørt. Nei, evig er et *kvalitetsbegrep*. Gud er evig. Et evig liv er et liv av samme kvalitet som Gud har. Og det største vi da skal vi få oppleve er å se Gud. Åp 22, 4.

Det var det Moses ba om, men som ikke kunne oppfylles, fordi ingen synder kan se Gud og leve. 2 Mos 33, 20-23. Men Jesus lovet at en dag skulle det skje: *Salige er de rene av hjertet, for de skal se Gud!* Matt 5, 8

Vi skal se ham som han er... sier Johannes i 1Joh 3, 2. Jeg kjenner det som om det sitrer i kroppen av spenning og forventning: Ham som jeg har lært å kjenne, lært å elske, ham jeg har tjent, trodd på og tilbedt uten å se – hans skjønnhet skal jeg få skue klart! Ansikt til ansikt! For en dag det skal bli! Da er det oppfylt det som ble talt ved profeten Jesaja: *Med egne øyne skal jeg skue Kongen i hans skjønnhet.* 33,17.

Denne beskuelse vil utløse en endeløs lovsang og tilbedelse. Gud har gjort sitt folk *til en lovsang på jorden* – Jes. 62, 7.

Avslutning

Hva blir da konklusjonen? For Lina så vel som for oss: *Ei burde jeg da gå og sørge, jeg er en mektig konges brud.*

Har du fått sett hvor rik du er, hvor herlig du er, som et Guds barn?

For en tid siden talte jeg på et møte der en mannskvertett sang. Det var kjente og kjære sanger fra sangboken, bl.a denne vi nå har stanset ved. Da jeg kom på talerstolen takket jeg for den vakre sangen, men føyde til: "Dere sang dessverre feil". De så litt forundret på meg. "Jo, dere sang: 'O Jesus Krist forøk meg troen, så jeg kan se *din* herlighet'. Fremdeles så de like spørrende ut. "Les nøye hva Lina Sandell ber om: 'At jeg må se *min* herlighet".

Har jeg noen herlighet? Ja, jeg er en mektig konges brud! Jeg har både en Fader i det høye, en broder ved Guds side, en talsmann tro i nøden og en evig arv. Det er tvilen og vantroen som spør: *"Hvor er din høyhet og ditt skrud?"*

Vi ser ikke denne herligheten med våre fysiske øyne, men med troens øyne, i tillit til Guds ord, får vi se det og tro det!

Har du fått del i denne herligheten? Hvordan får vi del i den? Det skjer ved å ta i mot Jesus, invitere han inn i våre liv. Det gjør vi ved å be. Har du ikke gjort det før, så kan du gjenta etter meg når vi nå skal avslutte med bønn. Har du gjort det før, kan du gjerne gjøre det igjen som en ny innvielse til Herren.

La oss be:

Takk Jesus at du tok på deg skylden og straffen for alle mine synder.

Tilgi at jeg har gått mine egne veier og levd for meg selv..

Men nå kommer jeg til deg.

Ta meg som jeg er.

Kom inn i mitt liv og vær du min frelser og Herre.

Nå vil jeg følge deg.

Amen.

Hva sier da Guds ord? *Joh 1, 12 Alle som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn – de som tror på hans navn.*

Da er du et Guds barn, da har du del i denne rikdommen. Da har du himmelens herlighet i vente. Da er det ingen grunn til å gå og sørge, uansett hvor vanskelig livet måtte være.